KERK & leven
Weekblad van Otheo

bpost
PB-PP | B-331
BELGIE(N)-BELGIQUE

20 2026
WEEKKRANT
13 MEI
JAARGANG 87
EDITIE 4330

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

Uitreiking Damiaanprijs 2026 aan De Eenzame Uitvaart

De paters van de Heilige Harten reiken de Damiaanprijs 2026 uit aan De Eenzame Uitvaart, een sociaal en literair project, waarbij dichters een poëtisch laatste saluut brengen aan medemensen, die meestal buiten de boot vielen tijdens hun leven en zonder aanwezigheid van naasten worden begraven.

De Eenzame Uitvaart

De Damiaanprijs gaat in 2026 naar De Eenzame Uitvaart. Zij stellen zichzelf als volgt voor: "De Eenzame Uitvaart geeft een poëtisch laatste saluut aan mensen die meestal buiten de boot vielen tijdens hun leven en zonder aanwezigheid van naasten worden begraven. Wat rest is enkel nog het kleine ritueel: de urn of de kist, de bloemen en het gedicht. Met het project maakt men de meestal verborgen eenzaamheid, zichtbaar. Jaarlijks sterven een hoog aantal mensen zonder dat iemand naar hen omkijkt. De Eenzame Uitvaart zorgt voor een gelegenheidsgedicht speciaal voor de overledene die de dichter voordraagt op de uitvaart. Een eerbetoon aan de eenzaamheid, de vergeten dood. Het respect en de solidariteit voor medeburgers staan centraal. Omdat niemand zomaar mag sterven, zonder dat iemand naar hen omkijkt. Met de verkregen informatie, die soms zeer summier is, proberen de dichters onderzoek te doen naar het leven dat de overledene leidde. De dichter van dienst schrijft een persoonlijk gedicht waarmee de overledene ten grave wordt gedragen. Telkens wanneer er een eenzame uitvaart plaatsvindt, wordt er niet alleen een nieuw gedicht geschreven, maar ook een uitgebreide verslaglegging gedaan door de coördinator ter plaatse. Over de zoektocht naar het mogelijke geleide leven van de overledene en de weg naar de uitvaart. De dichters die schrijven voor De Eenzame Uitvaart hebben zich verzameld onder de naam Poule des Doods. Per stad is er een plaatselijke poule actief zodat zij gedichten kunnen schrijven voor hun overleden stadsgenoten.".

Aandacht voor vergeten mensen

"De jury van de Damiaanprijs is van oordeel dat De Eenzame Uitvaart op een bijzondere wijze aandacht heeft voor mensen, die tot in de dood vergeten worden, die niemand hadden om hen bij te staan of waar niemand om treurt. Het doet sterk denken aan Damiaan die de vergeten en uitgestoten melaatse mensen bijstond tot in hun laatste momenten. Damiaan schreef geen gedichten, maar probeerde voor de overledenen wel een doodskist te timmeren om ze waardig te begraven. Bij elke uitvaart probeerde hij andere mensen te betrekken en te zorgen dat niemand alleen begraven werd. In deze tijd en in een wereld van onverschilligheid en vervreemding leek ons dit initiatief een betekenisvol teken om elke mens in zijn waardigheid te erkennen ook in dat grote moment van eenzaamheid: zonder medemensen alleen sterven en begraven worden. De jury bedankt alle medewerkers van De Eenzame Uitvaart dat op een hedendaagse manier de geest van Damiaan belichaamt. De Eenzame Uitvaart is een verdiende winnaar van de Damiaanprijs 2026", aldus pater Juan Carlos Tinjaca, delegatie-overste van de Vlaamse paters van de Heilige Harten.

Contact: info@damiaanvandaag.be of pater Juan Carlos Tinjaca: 0492/94.73.06

Meer info over De Eenzame Uitvaart: contacteer Lotte Lola Vermeer (nationale coördinatie) via lotte.lola.vermeer@vonkenzonen.be en 0456/53.81.98 - www.eenzameuitvaart.be

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
abonnementen@otheo.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK *& leven*** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties.

KERK *& leven* is een uitgave van Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@otheo.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON SINT-FRANCISCUS en EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte Lostraat 202
3010 Kessel-Lo
0496 214 614
Parochiesecretariaat:
Léon Schreursvest 33
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Donderdag 14 mei 2026
OH Hemelvaart
10 u Viering
Voorganger: Lieven Dries
Lector: Gaston Eysermans
Zang: Eddy Van Espen
Orgel: Herman Baumers

Zondag 17 mei 2026
7de Paaszondag
10 u Viering
Voorgangers: Gaston Eysermans
Lector: Lutgarde Frederix
Zang: Guy Saenen
Orgel: Herman Baumers

Zondag 24 mei 2026
Pinksteren
10 u Artiestenmis
Gleb Gladkov, viool en Anna Rusakova, orgel

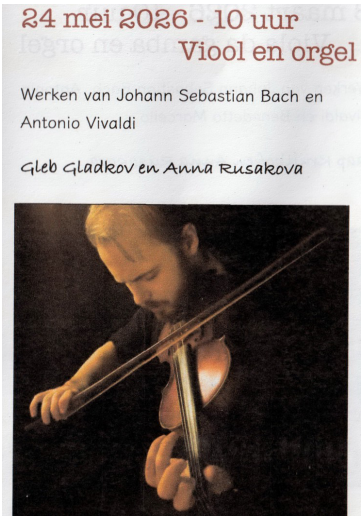

Intentie EH André Vlaeminck
Voorgangers: Rony Timmermans, Lieven Dries en Gaston Eysermans
Lector: Guido Lauwerier
Zang: Franciscuskoor
Orgel: Anna Rusakova

Pinkstermaandag 25 mei 2026
10 u Viering
Voorganger: Rony Timmermans en Lieven Dries
Lector: François Barrette
Zang: Maria Van Eepoel
Orgel: Raoul Vereecken

SINT-ANTONIUS

Donderdag 14 mei
O.H.Hemelvaart
11 u. viering met koor
Voorganger: Myriam Neves
Assistent: Mieke Vanhooymissen
Lector: Hilde Pex
Duiding: Myriam Neves
Beelden: Leo Swinnen

Zondag 17 mei
7de zondag van Pasen A
11 u. viering met koor
Voorganger: deken Patrick Maervoet
Assistent: Mieke Vanhooymissen
Lector: Ann Henderickx
Homilie: deken Patrick Maervoet
Beelden: Leo Swinnen

Donderdag 24 mei
Pinksteren
11 u. viering met Gospelrats
Voorganger: Caroline Van Audenhoven
Assistent: Myriam Neves
Lector: Eva Voets
Duiding: Caroline Van Audenhoven
Beelden: Leo Swinnen

DON BOSCO

Vieringen om 20 u.
do 14 mei OLH Hemelvaart
zo 24 mei Pinksteren
zo 7 juni
zo 21 juni
zo 5 juli
zo 26 juli
za 15 aug OLV Tenhemelopneming

Je wil haar niet graag missen

Je moeder blijft je moeder
Zo eigen en vertrouwd.
Je wil haar niet graag missen
omdat je van haar houdt.
Maar eens komt dan de dag
dat je haar moet laten gaan.
Je verstand zegt dat het goed is
maar in je ogen blinkt een traan.

JOZEFA (Jo) LAVIGNE, echtgenote van Ronald (Ronny) Van de gaer, gewezen kleuterleidster, lid van OKRA en SAMANA St. Franciscus Heverlee, geboren in Sint-Truiden op 7 februari 1945 overleed in Leuven op 1 mei 2026.

De plechtige uitvaartliturgie, vond plaats op zaterdag 9 mei 2026 om 10.30 uur in de aula van crematorium Hofheide, Holsbeek (Nieuwrode).
Na de verassing krijgt de urne een mooi plaatsje binnen de geborgenheid van ons huis.

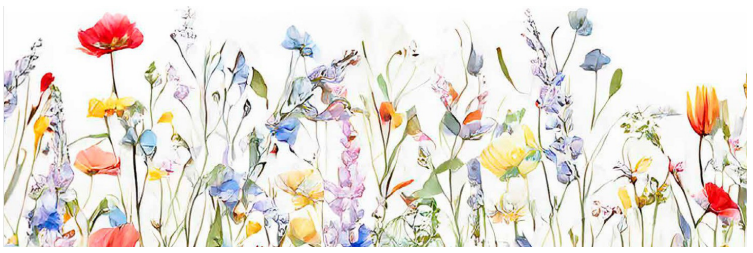

De Sint-Franciscusgemeenschap zal haar gedenken in de viering van Allerheiligen op 1 november.

VREUGDEVOL VERTROUWEN - CHRISTELIJK GELOOF IN EEN NIEUW TIJDPERK

Vreugdevol VERTROUWEN
christelijk geloof in een nieuw tijdperk
Auteur: Jef De SchepperI
SBN: 978-90-834554-2-6
Uitgeverij: VOLZIN191 pagina's

Na het eerste hoofdstuk, getiteld *'Einde van een tijdperk'*, waarin de auteur onder meer de secularisatie vernoemt, is de titel van het tweede hoofdstuk: *'Van een conventioneel naar een kritisch geloof'*, waarin het zoeken naar nieuwe wegen aan bod komt.

De hoofdstukken drie tot en met zes vormen de kern van dit boek.

Hoofdstuk drie draagt als hoofding: *'Verwondering'*. De auteur noemt verwondering de basis van zijn geloof. Verwondering om de macro-kosmos en de micro-kosmos. Verwondering over het leven op aarde van planten, dieren en mensen. Verwondering om de droom van eeuwigheid als dieptedimensie van het heden. Hierbij kwam het mysterie van het bestaan ter sprake en het geloof in God als schepper. In hoofdstuk vier gaat het dan ook over: *'Geloven in God'*. Hier laat ik de auteur zelf aan het woord: "De ervaring van vertrouwen in het leven en in de goedheid van de dingen die bestaan, komt nog niet voldoende tot zijn recht wanneer ik het wezen van de dingen 'Wonder' of 'Mysterie' noem. Ik geloof dat ik daarvoor over het wezen van alle dingen moet spreken als over 'de Goedheid' of 'de Liefde'. (...) Liefde is de kracht die alles doet ontstaan. Het wezen van de dingen is een eindeloze eeuwige Liefde. Op deze wijze komt wel het beste mijn diepste levenservaring tot zijn recht. Ik denk dan ook dat liefde een geschikt beeld voor God is". In hoofdstuk vijf met als titel: *'Gewikt en gewogen'* belicht de auteur zijn keuze tegenover andere moderne visies op God en geloof. Autonomie is voor mensen van de moderne tijd een kostbaar goed en geloven in God past daar voor velen niet bij. Dat er verwantschappen zijn met andere religies is aangeduid, maar verschillen zijn er ook. Dat wil de auteur laten zien in het volgende hoofdstuk.

Hoofdstuk zes krijgt als titel: *'Christelijk geloof'*. Er zijn aanzienlijke verschillen tussen christenen. *"Met mijn ideeën over een ander godsbeeld, waarbij God niet meer als persoon aangesproken kan worden* - aldus de auteur - *kan ik bij de meeste christenen niet terecht, zeker niet bij oosters-orthodoxen. De verschillen tussen christenen liggen echter dieper". Traditioneel* speelde angst voor de hel een grote rol bij het vervullen van godsdienstige plichten, maar die is aanzienlijk afgenomen met de ontwikkeling van de wetenschap en de toename van de welvaart. Wel beleven veel mensen het geloof als een toevlucht en een troost. Het geloof op basis van verwondering, vertrouwen en dankbaarheid verschilt fundamenteel van het traditionele geloof uit angst of als troost. Jezus van Nazareth is een imponerende figuur in de gerschiedenis. Gelukkig is het evangelisch beeld van Jezus de laatste eeuw meer naar voren gekomen. Als je God ziet als de diepste dimensie van onze werkelijkheid, dan vormt het spreken over 'kinderen van God' of 'zoon van God' geen probleem. Omdat het goddelijke aanwezig is in onze werkelijkheid, is het niet vreemd om Jezus een goddelijk mens te noemen, menselijk én goddelijk. Uit het optreden van Jezus is het christelijk geloof ontstaan. De leefregel van Jezus is dat het om de liefde gaat. In de nieuwe vorm van het christelijk geloof zullen kleine gemeenschappen de basis moeten vormen.

Hoofdstuk zeven draagt als titel: *'Met muziek'*. De visie van de auteur op het christelijk geloof krijgt in dit hoofdstuk klank en kleur in filosofie van de muziek , vooral van het zingen. In het achtste hoofdstuk, getiteld: *'Een nieuw gebod, een nieuwe God' heeft* de auteur een overweging opgenomen waarin hij in 't kort de basisgedachten van het boek verwoord. Het is een overweging bij teksten van het Johannesevangelie, zoals *'wie Jezus ziet, ziet de Vader'*. Onze oude beelden van God zijn misleidend. *'God is Liefde'* schreef Johannes. We moeten God niet zoeken boven en buiten onze wereld, maar eerder in de diepte ervan, in wat ons uiteindelijk aangaat *(our ultimate concern)*. In het negende en laatste hoofdstuk geeft de auteur: *'Bijdragen tot een nieuwe GELOOFSTAAL'*. Daarin heeft hij enkele teksten opgenomen waarin hij zijn geloof filosofisch of poëtisch verwoord heeft.

Mark Cornelis

'Liefde gaf U duizend namen'

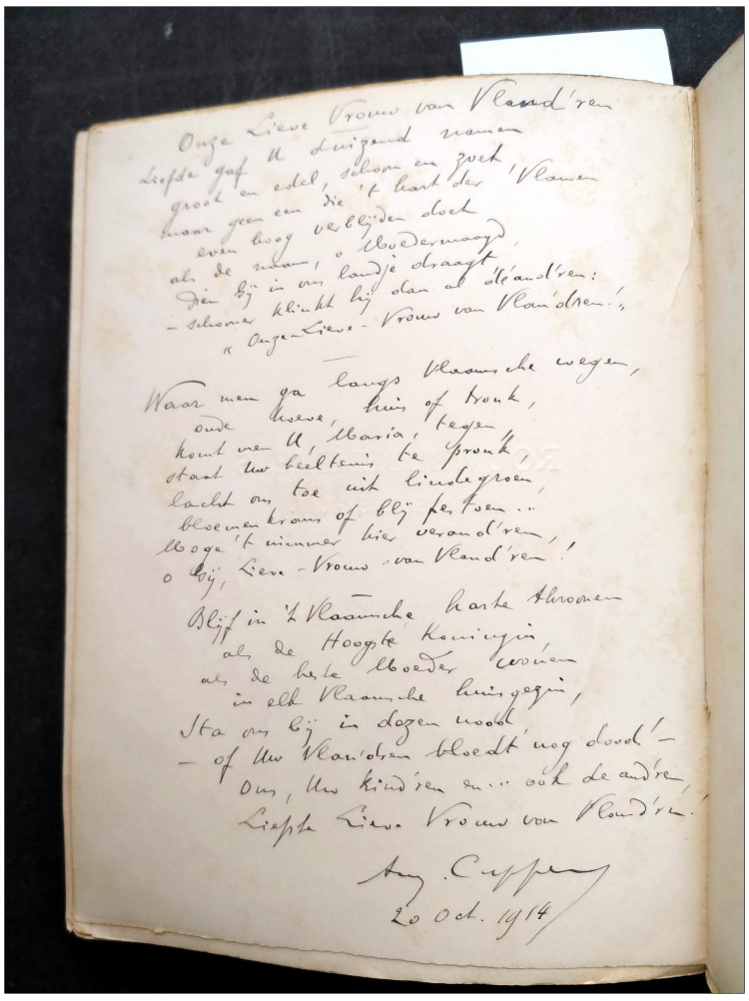

De foto, met dank aan Pieter Judo, toont de autograaf van het lied van August Cuppens.

Goede vrienden van Sint-Franciscusgemeenschap

Voor de katholieke inwoners van het Vlaamse gewest die in de twintigste eeuw geboren en getogen zijn is de Meimaand synoniem voor Mariamaand. In alle kerken en kapellen werd speciale aandacht besteed aan de devotie voor de Moeder van Jezus of de Moeder Gods, als men aanneemt dat Jezus werkelijk als God mag benoemd worden.
Wellicht het bij ons meest bekende Marialied is het 'Onze Lieve Vrouw van Vlaanderen' of op basis van de eerste zin 'Liefde gaf U duizend namen', of op basis van de eerste zin van de tweede strofe 'Waar men gaat langs Vlaamse wegen'.
Dit verbindend lied ontroerde vele mensen maar weinigen beseften dat het over een heel uitzonderlijk fenomeen gaat, nl. dat Onze Lieve Vrouw verbonden werd met een land of een landsgedeelte, nl. Vlaanderen.
Veelal wordt de devotie tot een specifieke Onze Lieve Vrouw gekoppeld aan de locatie waar er een bijzondere verering voor haar is, zoals Lourdes, Fatima, Loreto, Medjugorje, Kevelaer, Banneux, Scherpenheuvel, Oostakker, Dadizele, Ver-Assebroek, Meulebeke, Halle, Hanswijk, Lubbeek... De verbinding met een land is hoogst uitzonderlijk en is maar voor twee landen gebeurd, nl. Frankrijk (Notre Dame de France) en Vlaanderen (Onze Lieve Vrouw van Vlaanderen).
Naast de plaatsaanduidingen zijn er ook verwijzingen naar aspecten van de 'condition humaine', zoals Onze Lieve Vrouw van Vrede, Troost, Rust, Barmhartigheid, Zeven Weëen, Wijsheid (Sedes Sapientiae, Leuven) , Altijddurende Bijstand...tot en met Krampen (Blauwputkapel in Kessel-Lo).

Ik probeer die uitzonderlijke Vlaamse Onze Lieve Vrouw even te verklaren, daarbij is mijn tekst uitsluitend via menselijke intelligentie tot stand gekomen en is hij gretig en dankbaar gebaseerd op een tekst van Johan Declerck uit 2013, dus ook nog voor de Artificiële Intelligentie-Revolutie.
Bij de benaming 'Onze Lieve Vrouw van Vlaanderen' zou je denken dat die benaming geldt voor alle Mariabeelden in Vlaamse kerken, kapellen, muurkapelletjes. Maar dan denk je verkeerd. Het lied is immers ontstaan voor een specifiek Mariabeeld, waaraan door de kerkelijke overheid de titel 'Onze Lieve Vrouw van Vlaanderen' is toegekend.
Het gebeuren speelt zich af in Gent in het midden van de negentiende eeuw in de nieuwe Jezuïetenkerk aldaar. Na de afschafing van de Jezuïetenorde in 1773 werd ze na de Frane Revolutie weer opgericht en kwamen Jezuïeten in 1823 terug naar Gent waar ze in de Posteernestraat een nieuwe kerk bouwden toegewijd aan 'Onze Lieve Vrouw ten Hemel opgenomen'. Ze werd in 1844 ingewijd door bisschop Lodewijk Jozef Delebecque (1838-1864) die vooraf leraar werd aan het college in Ieper(1825) en onderpastoor in de Sint Jacobskerk aldaar (1827). In 1833 werd hij presient van het Groot Seminarie in Brugge.
Een gefortuneerde dame uit een adellijke Gentse familie, Adelaïde de Potter de Comines, bestelde bij de bekende Antwerpse beeldhouwer Jean-Baptiste Decuyper (1807-1852) voor het nieuwe hoofdaltaar een Mariabeeld in Carara-marmer en op ware grote. Op 15 augustus 1846 werd het boven het altaar geplaatst en kreeg het als titel 'Notre Dame aux Jésuïetes'.

Vanaf de middeleeuwen wordt Maria ook afgebeeld als een Gekroonde Maria ten Hemel opgenomen (Regina Coeli), zoals bv. op het Lam Gods van Jan van Eyck. Het kerkelijk feest vande hemelse kroning (Maria-koningin) is op 22 augustus. In de Sint Jacobskerk in Brugge hangt een mooi schilderij met de Kroning van Maria in de Hemel. Het is geschilderd door Albert Cornelis (+1531) die rond 1510 in Brugge werkzaam was. Fascinerend voor mij is hoe hij gedetailleerd de negen Engelenkoren die de kroningsplechtigheid opluisteren, gedetailleerd weergeeft, alhoewel ik er de (aarts)engel Raphaël niet in herken.
Bij de herleving van het katholicisme en de Mariadevotie na de Franse Revolutie in de negentiende eeuw (bv. de Maria-verschijningen in Lourdes, het dogma van de Onbevlekte Ontvangenis, de heroprichting van de Franse dominicanenorde door Lacordaire...) vaardigt het regellievend Vaticaan van Pius IX (1846-1878) een speciale ritus uit voor de kroning van Mariabeelden. Zo werd op 9 juli 1853 in de Notre Dame te Parijs een 'Notre Dame des Victoires' gekroond als dank aan de Franse troepen die Rome bevrijd hadden. Dat was gelukt met de hulp van een pauselijk vrijwilligerscorps, de Zouaven, waarbij ook heelwat Vlamingen zich aangesloten hadden.
Het volgend jaar kreeg het gekroonde Mariabeeld in het bedevaartsoord Le Puy-en-Vélay de titel van 'Notre Dame de France'.
In het opbloeiend nationalisme werd dus ook Maria 'genationaliseerd', maar dat bleef een uitzondering.

Geïnspireerd door de Franse voorbeelden vroeg de rector van de Gentse Jezuiëten aan paus Pius IX om ook de Gentse 'Notre Dame aux Jésuïetes' te kronen. En de paus stemde toe. Zo mocht op 9 mei 1860 de pauselijke nuntius in een grootse plechtigheid de kronen plaatsen op het hoofd van Maria en van het Kindje Jezus. De Gentse Jezuïeten en de Gentse bevolking waren fier op hun eerste gekroond Mariabeeld in Vlaanderen. Bisschop Delebecque paste het volgend jaar de naam aan: 'Notre Dame aux Jésuïetes' werd 'Notre Dame de Flandre'. Negen mei werd een kerkelijke feestdag (en is dat volgens De Druivelaar nog altijd, intussen in het gezelschap van Europa) en het hele bisdom Gent werd toegewijd aan 'Notre Dame de Flandre'.
Het succes van het Gentse Mariaoffensief werd in 1892 'bekroond' door de Romeinse Congregatie van de Riten met een eigen misformulier op 9 mei, de feestdag van de intussen vervlaamste 'Onze Lieve Vrouw van Vlaanderen'.

In 1910, bij de vijftigste verjaardag van de kroning, was er een groot jubelfeest opgezet en werd via een wedstrijd gezocht naar een tekstschrijver en toondichter voor een passend Marialied. De verschillende inzendingen werden allemaal voor het eerst uitgevoerd tijdens een pontificale hoogmis op 9 mei . Emiel Fleerackers won de wedstrijd (met 'O Moeder met de Maagdenkroon') maar 'Onze Lieve Vrouw van Vlaanderen ' van priester-dichter August Cuppens en zijn vriend- componist Lodewijk De Vocht overleefde de secularisatietijd en begeestert tot op vandaag heel wat houvast zoekende Vlamingen.
Het lied is tijd- en ruimtebestendig,terwijl het gekroonde beeld verhuisde naar de Sint Barbarakerk, bij het bekende Jezuïeten Sint-Barbaracollege in de Savaanstraat, waar het op 9 mei 1957 plechtig boven het hoofdaltaar geïnstalleerd werd. In 2013, toen Johan Decleck mij zijn informatie bezorgde, deed de Sint-Barabarakerk dienst als fietsenstalling voor de leerlingen van het college...Ik moest er vorige zondag, Erfgoeddag, met droefheid aan denken.

August Cuppens, op dag 22 van de Meimaand 1862 in Beringen geboren, stierf op de eerste dag van de meimaand in 1924.
Cuppens' pastorie in het Limburgse Loksbergen was een gezochte ontmoetingsplek voor Vlaamse schrijvers (zoals Guido Gezelle , Hugo Verriest en Stijn Streuvels), kunstenars en musici. Zelf was hij een fijngevoelig, sociaal bewogen persoon en een geliefde volkspastoor. Hij verdient een 'kroon' en onze blijvende, dankbare waardering.

Kroningsfeesten blijven intussen populair. In Tongeren (pauselijke goedkeuring van de kroning in 1889) is het, vanaf 1890, feest om de zeven jaar met de grootste en mooiste procesie van ons land.
In Scherpenheuvel, kroning in 1872, moet men telkens 25 jaar wachten en was de laatste kroningsprocessie in 1947; in 1972 was er een Mariaspel, in 1997 de opvoering van de gechiedenis van Scherpenheuvel, in 2024 van opvoering van de musical Damiaan.
En in Mechelen gaat nu op zondag 10 mei de jaarlijkse Hanswijkprocessie uit, tevens als herdenking van 150 jaar kroning van het Onze-Lieve-Vrouw van Hanswijk beeld, dat pas gerestaureerd is. De kroning gebeurde in 1876 in opdracht van paus Pius IX door aartsbisschop Victor Augustin Dechamps en wordt pas om de vijftig jaar herdacht. Het is dus onze laatste kans.

Vrede en alle Goeds
Rafmetdeglimlachvanagnes
(Raf Dekeyser)

Voor een beeld van Onze Lieve Vrouw van de Overwinning hoef je niet naar het gekroonde beeld in Parijs te gaan, maar gewoon even voor de Universiteistbibliotheek van Leuven te gaan staan. Op de voorgevel, gebouwd na de vernietigende brand van de universiteistbibliotheek in augustus 1914 en aangestoken door de Duitse invallers, staat een reusachtig beeld van Onze Lieve Vrouw van de Overwinning, weliswaar niet gekroond maar gehelmd (een Belgische soldatenhelm) en met een zwaard dat de Duitse adelaar de doodsteek geeft.
Het past helemaal niet bij mijn beeld van de vredelievende en vergevingsgezinde Moeder Maria en Zoon Jezus.

Gebed

Heilige Geest

Gij zijt als water dat uw vorm achterlaat in mijn hart van steen.

Dan weer zijt Gij de beeldhouwer
die God verborgen
in mij te voorschijn treden laat.

Steeds beter leert Gij mij
de contouren van de Vader
en de Zoon te onderscheiden.

Als mijn hart weer overstroomt
weet ik voortaan dat Gij het zijt:
liefde die zich niet gezeggen laat.

Erik Galle
uit 'Ik ben een pelgrim die de stilte als bestemming heeft'
uitgeverij Halewijn

Don Boscoviering 3 mei 2026 – verhaal van de Emmaüsgangers.

Vier weken geleden vierden we Pasen. Nog drie weken scheiden ons van Pinksteren. We horen vandaag het verhaal van de Emmaüsgangers.
Ze verlaten Jeruzalem en gaan naar huis.
Er is een medereiziger waarbij ze hun teleurstelling kunnen uiten. De tochtgenoot voegt zich als vanzelfsprekend bij hen en laat hen eerst uitrazen. Vervolgens zet hij hen met zijn vragen aan het denken. Zo worden ze gedwongen om opnieuw, met alles wat er gebeurd is, onder ogen te zien wat hun traditie te bieden heeft aan houvast en troost.
In woord en lied delen we iets van wat we mogen geven en ontvangen bij en van elkaar. We bidden: Gij die gezegd hebt, Ik zal er zijn,schenk ons geestkracht en een bijzonder 'oog'om te vertrouwen en te ontvangen alles wat ons gegeven is in dit leven.
We weten ons verbonden met velen. De mensen die ons in gedachten nabij zijn. Verbonden ook met allen die zich engageren, wereldwijd, opdat mensen zouden gezien, gekend, gehoord worden. En we gedenken onze dierbare doden,...vandaag noemen we Godelieve Wyndaele.

Lucas 24: 13-33
Diezelfde dag waren twee van Jezus? leerlingen op weg naar het dorp Emmaüs, tien kilometer buiten Jeruzalem. Ze spraken met elkaar over alle gebeurtenissen. Terwijl ze zo liepen te praten, haalde iemand hen in en liep met hen mee. Het was Jezus Zelf! Maar zij herkenden Hem niet. Ze waren verblind. '... Hij deed ongelooflijke wonderen en was een geweldige leraar. Hij stond in hoog aanzien bij God en de mensen. Maar de hogepriesters en leiders van ons volk hebben Hem gevangengenomen en uitgeleverd aan de Romeinen. En die hebben Hem gekruisigd. Wij dachten nog wel dat Hij de Christus was, de bevrijder van Israël. Maar het is nu al de derde dag sinds ze Hem hebben gedood. Een paar vrouwen van onze groep kwamen vandaag met een wonderlijk verhaal. Ze vertelden dat ze vanmorgen vroeg bij Jezus? graf waren geweest en dat zijn lichaam weg was. Ze hadden ook engelen gezien die zeiden dat Hij leeft. Een paar van ons gingen er onmiddellijk heen om te kijken. En inderdaad, het lichaam was weg, zoals de vrouwen hadden gezegd. Maar Jezus zagen ze niet.' Jezus zei tegen hen: 'Wat bent u toch dom! Wat hebt u moeite om alles te geloven wat door de profeten is gezegd. De Christus moest immers al die vreselijke dingen doormaken voor Hij zijn heerlijkheid zou binnengaan?' Hij herinnerde hen aan allerlei gedeelten uit de boeken van Mozes en de profeten. Hij legde hun uit wat ze betekenden en wat ze over de Christus zeiden. Ondertussen waren ze bijna bij het dorp gekomen waar ze moesten zijn. Jezus deed alsof hij verder wilde lopen, maar zij lieten Hem niet gaan en zeiden: 'Blijf vannacht bij ons. Het is al te laat geworden om nog verder te reizen.' Hij ging met hen mee naar huis om er de nacht door te brengen. Terwijl ze met elkaar aan tafel zaten, nam Hij het brood, dankte God ervoor, brak het in stukken en gaf het hun. Plotseling gingen hun ogen open en herkenden zij Hem. Op hetzelfde moment was Hij verdwenen. Ze zeiden tegen elkaar: 'Weet je nog hoe diep we in ons hart geraakt werden, toen Hij met ons liep te praten en ons een glasheldere uitleg gaf over wat in de Boeken staat?' Ze stonden onmiddellijk op en liepen vlug terug naar Jeruzalem.

Duiding
Goedemorgen / goedemiddag allemaal,
We hebben daarnet het verhaal van de Emmaüsgangers aanhoort. Als geen ander
slaagt Lucas erin om het geloof in de Verrijzenis zo kernachtig te verwoorden. Het
verhaal houdt een concrete oproep tot opstanding in het leven in. Een oproep waaraan Kleopas en zijn metgezel ondanks hun wanhoop en radeloosheid uiteindelijk gevolg zullen geven.
Ik verklaar me nader. Beiden hebben zopas de gemeente van Jeruzalem de rug
toegekeerd. Ze zijn zwaar gedesillusioneerd. De kruisiging en dood van Jezus van
Nazareth heeft hen somber gesteld. Ze zijn diep ontgoocheld in hun idool. De sterke
man, de leider waarnaar ze opkeken heeft hun verwachtingen in de omverwerping van het Romeins juk niet ingelost. Ze willen met die loser niets meer te maken hebben.
Vandaar hun wrevel over het verhaal van enkele vrouwen die beweren dat Hij leeft.
Ze zijn zozeer ten prooi aan de totale ontreddering dat ze voorgoed met hun fout
gebleken wereld- en mensbeeld willen kappen. Het enige wat hen nog interesseert, is zich veilig kunnen terugtrekken in de beslotenheid van het dorpje Emmaüs.
Hun gevoel van ontreddering doet me terugdenken aan het gevoel van radeloosheid dat vele Duitsers overviel na de nederlaag van Nazi-Duitsland. De meesten onder hen wensten niet meer herinnerd te worden aan hun steun voor een regime dat het onderspit had moeten delven. Met de woorden: 'Wir haben es nicht gewust' namen ze afscheid van een tijdperk waarin ze zich als 'Ein Volk' achter 'Ein Führer' schraagden.
De totale wanhoop houdt echter ook kansen om zich te herpakken, om als het ware te verrijzen uit het puin van het verleden. Hierbij denk ik spontaan aan Jürgen Habermas, een Duitse filsoof die recent in maart is overleden.
De vader van Jürgen werd in 1933, bij Hitlers machtsovername, lid van de nazi-partij. Zijn zoon stuurde hij naar de Hitlerjugend. Zo kwam Jürgen als lid van de Hitlerjugend in de laatste maanden van de oorlog eerst terecht bij de medische dienst van de Wehrmacht om vervolgens als hulpje bij de luchtafweer ingezet te worden.
In tegenstelling met vele van zijn landgenoten gebeurt er met hem na het beëindigen van oorlog iets wonderbaars. Ondanks de ideologische dwang van zijn vader, de indoctrinatie die hij onderging als lid van de Hitlerjugend en het niets ontziend militarisme binnen de Duitse samenleving, vat hij na de oorlog in Göttingen de studies aan bij het Instituut voor sociaal onderzoek van Theodor Adorno. Daar kwam hij tot het inzicht dat gerechtigheid en vrijheid alleen tot bloei kunnen komen wanneer mensen in dialoog treden met elkaar en vanuit die openheid voor elkaar regels vastleggen die de onderlinge rechten respecteren. Zo werd hij van Hitlerknaap voorvechter van de democratie.
Zulke ommekeer doet zich ook bij de leerlingen van Emmaüs voor. Op weg naar
Emmaüs laat het verleden hen niet los. Hebben we die Jezus wel goed begrepen?
Hadden we het wel goed voor met Hem? In het terugdenken aan Jezus' woorden wordt het weer warm in hun verkilde hart. In het breken van het brood ontdekken ze de ware spirit van Jezus en wordt alles hen duidelijk: 'Ik ben gekomen om te dienen'.Tegenover het 'Eigen volk eerst' past maar één remedie: de universele zuster- en broederschap. Ze herwinnen hun zelfvertrouwen en vinden de weg terug naar de geloofsgemeenschap in Jeruzalem. Daar zullen ze, opnieuw verenigd met hun broeders en zusters in Christus, zich inzetten voor een nieuwe aarde van geluk en vrede voor allen.
Ook wij zijn Emmaüsgangers. Het is de normaalste zaak ter wereld dat we bij momenten de toekomst somber inzien, het vertrouwen in een medemens verliezen en daardoor ons willen afsluiten voor de buitenwereld.Gelukkig zijn er nog Jezus' woorden die ons tot nadenken kunnen stemmen. Het volstaat echter niet om alleen Jezus' woord te aanhoren. Jakobus merkt in zijn brief terecht op dat we 'ook werkers van het woord' moeten zijn. In dat opzicht is het breken van het brood geen vrijblijvend gebaar. In het breken van brood stelt Jezus zich aanwezig en nodigt Hij ons uit om Hem na te volgen.

Waar moeders goed in zijn

Om hun kinderen in het oog te houden, zelfs als ze slapen (de moeders en/of de kinderen). Om te zorgen dat hun kinderen iets te eten hebben. Zelf gekookt of zelf gekocht, maakt niet uit.
Om te checken of hun kinderen geen rare dingen doen. Op welke leeftijd ook. Om in hun hoofd het lijstje met rare dingen steeds kleiner te laten worden. Om in de supermarkt op te kijken telkens als iemand 'mama' roept. Ook al is het een wildvreemd kind. Om een losse knoop aan een jas vast te naaien en een zucht of een traan weg te knuffelen. Om soep te koken en die te kruiden zoals alleen moeders dat kunnen. Met paprika en wat goede raad en vooral veel geduld.
Om iemand op de gekste momenten een kop soep te geven. Om te zien dat iemand iets nodig heeft, soms nog voordat die dat zelf beseft.
Om een beetje op te schuiven op de sofa, zodat er nog iemand bij kan. Om af en toe ergens op een terrasje te gaan zitten of op een bankje in het bos en te doen alsof je nog nooit van kinderen hebt gehoord.
Om dat nog geen halfuur vol te houden voordat je weer kijkt op de familie-app op zoek naar een fototje.
Om je hart te voelen bloeden om kinderen met problemen, waar dan ook.
Om te beseffen dat je nooit meer helemaal ongestoord zult leven.
Om te weten dat je daar iets onvervangbaars voor in de plaats hebt gekregen.
Om nog – als je dement bent en in een woonzorgcentrum leeft – koekjes te hamsteren voor als de (klein)-kinderen op bezoek komen.
Om dit lijstje om te keren: je hoeft geen biokinderen te hebben om moeder te zijn. Het geldt voor iedereen die hier drie dingen van kan aanvinken, of meer. Ook vrouwen die nooit een zwangere buik hebben gehad, of een levend eigen kind. Ook vrouwen die zorgen voor anderen op hun werk of in hun buurt. Ook mannen die dat doen.
Voor jullie allen: een heel fijne en warme Moederdag!

Kolet Janssen - gepubliceerd op 9 mei 2025 (https://www.koletjanssen.be/-blog/waar-moeders-goed-in-zijn/)

Pelgrimstocht voor Christine

Op 21 april laatstleden vertrok Harry Caillau uit Bertem met de fiets naar Compostela. Vroeg in de ochtend verzamelde hij met enkele vrienden aan het graf van zijn echtgenote, Christine Convents. Er was nog even tijd voor een stille overpeinzing en gebed, een woordje namens goede vrienden en een pelgrimszegen door deken Patrick. Mia Naessens zette de eerste stempel op zijn stempelboekje (Credencial), de stempel van de Sint-Pietersparochie van Bertem. Er mogen nog vele stempels volgen van alle belangrijke kerken en plaatsen die hij aandoet. Dit vertrek was een emotioneel geladen moment. Maar toen hij met drie spitsbroeders onder handgeklap vertrok die hem tot Cambrai zouden vergezellen, werd er niet meer omgezien. We konden nog een Sint-Jacobsschelp opmerken die achter het zadel vastgebonden zat. Velen kennen Christine als de vorige voorzitster van Ziekenzorg Bertem. Harry is net verkozen als nieuw lid van de kerkraad van Sint-Pieter. We laten Harry zelf aan het woord om de motivatie tot deze pelgrimstocht te vertellen.

"Kanker blijft een genadeloze tegenstander. Ondanks alle vooruitgang in de wetenschap krijgen nog te veel mensen te horen dat hun ziekte ongeneeslijk is. Het leven wordt abrupt onderbroken, dromen blijven onafgewerkt, stoelen blijven leeg. Ook wij hebben dat van heel dichtbij ervaren.
In september 2023 kreeg mijn lieve Christine, na een operatie, de zware diagnose pancreaskanker. Een donderslag. Vragen zonder antwoorden. Hoop die telkens weer werd uitgesteld. En toch bleef Christine kiezen voor levenskwaliteit, voor waardigheid, voor verbondenheid. Dankzij de deskundige en eerlijke begeleiding van prof. dr. Jeroen Dekervel konden we nog kostbare momenten koesteren: de huwelijksfeesten van onze kinderen, de verwachting van onze kleinkinderen, warme familiemomenten. Maar uiteindelijk bleek de ziekte sterker. Op 21 mei 2025 moesten we haar laten gaan. Christine, die zo graag had willen blijven, die zo nieuwsgierig was naar de toekomst en naar de wetenschap die levens redt.
Net daarom wil ik haar wens en haar kracht verder dragen.

Onderzoekers werken vandaag aan een veelbelovend nieuw vaccin tegen pancreaskanker. Een doorbraak zou voor talloze gezinnen het verschil kunnen maken. Voor Christine komt die te laat, maar voor anderen kan ze levens redden. En precies daar kunnen wij samen het verschil maken.
In april vertrek ik – de dag na haar verjaardag – met de fiets op pelgrimstocht naar Santiago de Compostela. Christine reist met me mee in gedachten. Ik wil deze tocht openstellen voor iedereen die haar kende, die ons steunt, die geraakt is door haar verhaal. Jullie kunnen mij vergezellen door het onderzoek van prof. Dekervel te steunen.

Giften zijn welkom op de KU Leuven-giftenrekening: BE45 7340 1941 7789 – BIC KREDBEBB met gestructureerde mededeling +++400/0029/18628+++ Giften vanaf 40 euro geven recht op een fiscaal attest.
Elke bijdrage, groot of klein, brengt ons dichter bij een toekomst waarin pancreaskanker minder levens verwoest. Het is daarom ook toegelaten om deze oproep te verspreiden binnen uw familie, vrienden- en/of kennissengroep.
Ik streef ernaar een mooi bedrag in te zamelen. De actie wordt op 22 augustus 2026 stopgezet.
In naam van Christine en van onze familie: dankjewel. "

Harry Cailliau